

- niż miejsce zamieszkania i miejsce pełnienia służby funkcjonariusza,
- b) dofinansowanie w całości lub w części opłaty za naukę, pobieranej przez organizatora doskonalenia zewnętrznego, zwaną dalej „pomocą finansową na kształcenie”;
- 2) udziela się zwolnienia z całości lub części dnia służby, na czas niezbędny, by punktualnie przybyć na obowiązkowe zajęcia oraz na czas ich trwania, w ramach doskonalenia zewnętrznego, o którym mowa w § 1 ust. 2 pkt 2-5; za czas zwolnienia z całości lub części dnia służby funkcjonariusz zachowuje prawo do otrzymywanego uposażenia;
- 3) można udzielić dofinansowania w całości lub w części kosztów zakupu podręczników i innych materiałów szkoleniowych.

§ 3. Przełożony, o którym mowa w art. 10 ust. 2 i art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”, w przypadkach uzasadnionych potrzebami służby, może z urzędu lub na wniosek kierownika:

- 1) udzielić pomocy finansowej na kształcenie lub
 - 2) skierować na doskonalenie zewnętrzne
- funkcjonariusza z podległej jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwanej dalej „jednostką organizacyjną”.

§ 4. 1. Funkcjonariusz, który złożył wniosek i uzyskał zezwolenie kierownika na doskonalenie zewnętrzne, może otrzymać odpowiednio świadczenia i zwolnienia, o których mowa w § 2.

2. Bezpośredni przełożony opiniuje wniosek funkcjonariusza, pod kątem zgodności doskonalenia zewnętrznego z potrzebami służby oraz przydatności na zajmowanym przez funkcjonariusza stanowisku służbowym.

3. Funkcjonariuszowi, który podnosi kwalifikacje w ramach doskonalenia zewnętrznego bez zezwolenia kierownika nie przysługują świadczenia i zwolnienia, o których mowa w § 2.

§ 5. 1. Warunkiem wypłaty pomocy finansowej na kształcenie jest:

- 1) zawarcie pisemnej umowy określającej wzajemne prawa i obowiązki stron, zwanej dalej „umową”, pomiędzy kierownikiem a funkcjonariuszem;
- 2) dostarczenie właściwej merytorycznie komórce kadrowej jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełni służbę, zwanej dalej „komórką kadrową”, zaświadczenia

lub innego dokumentu, o przyjęciu lub zakwalifikowaniu na doskonalenie zewnętrzne.

2. Umowę sporządza się także, jeżeli faktyczne lub przewidywane koszty doskonalenia zewnętrznego, o których mowa w § 2 pkt 1 i 3, przekraczają 75% najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza, zwanego dalej „uposażeniem zasadniczym”, w wysokości obowiązującej w dniu zawarcia umowy.

3. Jeden egzemplarz umowy zostaje włączony do akt osobowych funkcjonariusza.

§ 6. 1. Koszty doskonalenia zewnętrznego w całości lub w części ponosi jednostka organizacyjna.

2. Przyznanie pomocy finansowej na kształcenie oraz jej wysokość, a także świadczeń, o których mowa w § 2 pkt 1 i 3, uzależnione jest od posiadanych przez jednostkę organizacyjną środków finansowych z przeznaczeniem na ten cel.

3. Funkcjonariusz ubiegający się o pomoc finansową na kształcenie składa wniosek do kierownika.

§ 7. 1. W przypadku powtarzania semestru (roku) nauki z powodu niezadowolających wyników w nauce, kierownik, może odmówić udzielania świadczeń i zwolnień, o których mowa w § 2, przez okres powtarzania semestru (roku) nauki.

2. Funkcjonariusz składa niezwłocznie w komórce kadrowej:

- 1) pisemną informację o niezaliczeniu semestru (roku) nauki;
- 2) pisemną informację o przerwaniu doskonalenia zewnętrznego;
- 3) dokument potwierdzający ukończenie doskonalenia zewnętrznego.

§ 8. Funkcjonariusz, który otrzymał pomoc finansową na kształcenie lub świadczenia, o których mowa w § 2 pkt 1 i 3, powinien po ukończeniu doskonalenia zewnętrznego pełnić służbę w jednostkach organizacyjnych przez okres:

- 1) co najmniej 1 roku – jeżeli wartość udzielonej pomocy finansowej na kształcenie lub świadczeń, o których mowa w § 2 pkt 1 i 3, wynosi od 75% do 250% uposażenia zasadniczego;
- 2) 3 lat – jeżeli wartość udzielonej pomocy finansowej na kształcenie lub świadczeń, o których mowa w § 2 pkt 1 i 3, wynosi więcej niż 250% uposażenia zasadniczego.

§ 9. Na wniosek kierownika funkcjonariusz zwraca otrzymaną:

- 1) pomoc finansową na kształcenie i świadczenia, o których mowa w § 2 pkt 1 i 3, w całości lub w części po ukończeniu doskonalenia zewnętrznego, w wysokości

proporcjonalnej do okresu pełnienia służby albo w całości w czasie podnoszenia kwalifikacji zawodowych, jeżeli:

- a) nie dotrzymał zobowiązania określonego § 8,
 - b) bez uzasadnionych przyczyn przerwie, zawiesi lub nie podejmie kształcenia w ramach doskonalenia zewnętrznego,
 - c) został zwolniony ze służby z przyczyn określonych w art. 96 ust. 1 pkt 2 i art. 96 ust. 2 pkt 1, 5, 7 i 8 ustawy, przed upływem okresu, o którym mowa w § 8,
 - d) stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2-8 ustawy, przed upływem okresu, o którym mowa w § 8;
- 2) pomoc finansową na kształcenie, jeżeli podmiot zewnętrzny, z przyczyn niezależnych od funkcjonariusza, przerwie, zawiesi lub odstąpi od zorganizowania doskonalenia zewnętrznego.

§ 10. 1. Funkcjonariusze korzystający z pomocy finansowej na kształcenie, świadczeń lub zwolnień na dotychczas obowiązujących zasadach, zachowują je do czasu ukończenia doskonalenia zewnętrznego.

2. Kierownicy na wniosek funkcjonariusza mogą w umowie ustalić nowe warunki udzielania pomocy finansowej na kształcenie, świadczeń lub zwolnień, jeżeli przepisy niniejszego zarządzenia lub przepisy odrębne są korzystniejsze, w terminie do 3 miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 11. Traci moc zarządzenie Dyrektora Generalnego Służby Więziennej Nr 73/2010 z dnia 19 października 2010 r. w sprawie warunków podnoszenia kwalifikacji zawodowych funkcjonariuszy Służby Więziennej w ramach doskonalenia zewnętrznego.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.

Dyrektor Generalny Służby Więziennej

gen. Jacek Włodarski

Uzasadnienie

Potrzeba uchylecia dotychczas obowiązującego zarządzenia Dyrektora Generalnego Służby Więziennej Nr 73/2010 z dnia 19 października 2010 r. w sprawie warunków podnoszenia kwalifikacji zawodowych funkcjonariuszy Służby Więziennej w ramach doskonalenia zewnętrznego i wydania nowego zarządzenia w sprawie warunków podnoszenia kwalifikacji zawodowych funkcjonariuszy Służby Więziennej, wynika z konieczności:

- 1) poszerzenia zakresu, w celu uwzględnienia form podnoszenia kwalifikacji zawodowych w ramach doskonalenia zewnętrznego, wymienionych w art. 146 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej;
- 2) określenia i doprecyzowania aspektów kierowania, finansowania i zawierania umów przy podnoszeniu kwalifikacji przez funkcjonariuszy w formie doskonalenia zewnętrznego, o którym mowa w § 94 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie szkolenia oraz doskonalenia zawodowego funkcjonariuszy Służby Więziennej (Dz.U. Nr 144, poz. 970);
- 3) ułatwienia funkcjonariuszom podnoszenia kwalifikacji zawodowych zgodnie z art. 103¹ – art. 103⁶ Kodeksu pracy oraz postanowieniami dwóch Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy: Konwencji nr 140 przyjętej w Genewie z dnia 24 czerwca 1974 r. i Konwencji nr 142 przyjętej w Genewie dnia 23 czerwca 1974r.; z uwzględnieniem specyfiki i warunków pełnienia służby;
- 4) konieczności wprowadzenia licznych zmian, które uzasadniają odstąpienie od nowelizacji obowiązującego zarządzenia.

W stosunku do aktualnie obowiązującego zarządzenia wprowadzono następujące zmiany:

- 1) uwzględniono warunki podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez funkcjonariuszy także w ramach przeprowadzenia przewodu doktorskiego lub habilitacyjnego, a także w ramach odbycia aplikacji radcowskiej, legislacyjnej albo specjalizacji lekarskiej oraz w szkołach pomaturalnych. Dotychczas tylko studia wyższe i podyplomowe oraz tzw. formy pozaszkolne, jak kursy, konferencje, sympozja itp.;
- 2) doprecyzowano dodatkowe świadczenia, które mogą być przyznane funkcjonariuszowi, jak zwrot należności przysługujących funkcjonariuszowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju i przeniesień oraz pokrycie kosztów zakupu podręczników i innych materiałów szkoleniowych;
- 3) doprecyzowano warunki podnoszenia kwalifikacji przez funkcjonariusza, który został skierowany z urzędu przez przełożonego, w tym obligatoryjne świadczenia z tego tytułu oraz odrębnie fakultatywne świadczenia, jeżeli odbycie doskonalenia zewnętrznego odbywa się z inicjatywy funkcjonariusza na jego wniosek, za zezwoleniem przełożonego oraz bez zezwolenia;
- 4) w szczególnie uzasadnionych przypadkach podyktowanych potrzebami służby wprowadzono tryb kierowania z urzędu lub na wniosek kierownika jednostki organizacyjnej przez Dyrektora Generalnego Służby Więziennej lub dyrektora

okręgowego Służby Więziennej, funkcjonariuszy pełniących służbę w nadzorowanych jednostkach oraz udzielania pomocy finansowej na kształcenie. Umożliwiono tym samym kreowanie polityki kadrowej przez wyższych przełożonych;

- 5) odstąpiono od określania wartości pomocy finansowej na kształcenie w złotych na rzecz kwot ujętych procentowo od najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza;
- 6) wprowadzono obowiązek sporządzenia umowy, w szczególności jeżeli poniesione przez jednostkę organizacyjną koszty doskonalenia zewnętrznego, przekraczają 75% najniższego uposażenia zasadniczego funkcjonariusza, tj. uposażenia zasadniczego młodszego referenta;
- 7) w przypadku konieczności zwrotu w całości lub w części otrzymanej pomocy na kształcenie przez funkcjonariusza oraz dodatkowych świadczeń wprowadzono zasadę uwzględnienia proporcjonalności do okresu pełnienia służby po ukończeniu szkolenia. W przypadku przerwania z różnych przyczyn doskonalenia w czasie podnoszenia kwalifikacji, wprowadzono obowiązek zwrotu poniesionych kosztów w całości. Natomiast, jeżeli podmiot zewnętrzny, z przyczyn niezależnych od funkcjonariusza, przerwie, zawiesi lub odstąpi od zorganizowania doskonalenia zewnętrznego, funkcjonariusz jest zobowiązany zwrócić otrzymaną pomoc finansową na kształcenie (bez dodatkowych zrealizowanych świadczeń, np. wynikających z dojazdów), którą zewnętrzny organizator doskonalenia zewnętrznego powinien zwrócić słuchaczowi;
- 8) wprowadzono możliwość renegotjacji dotychczas zawartych umów na wniosek funkcjonariusza, jeżeli przepisy niniejszego zarządzenia lub przepisy odrębne są korzystniejsze od dotychczasowych.

Zarządzenie uwzględnia dotychczasową praktykę w funkcjonowaniu aktualnego zarządzenia, a zaproponowane przepisy ułatwiają funkcjonariuszom podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Mając na uwadze, że ewentualne powstanie zobowiązań finansowych uzależnione jest od posiadanych przez służbę środków finansowych oraz od woli obu stron umowy, a w szczególności zezwolenia kierownika na podnoszenie kwalifikacji zawodowych, zarządzenie nie powinno spowodować dodatkowych kosztów dla budżetu więziennictwa.